Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (astotā palāta)

2020. gada 3. septembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Viesabonēšana publiskajos mobilo sakaru tīklos Eiropas Savienībā – Regula (ES) Nr. 531/2012 – 6.a pants – 6.e panta 3. punkts – Viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēja pienākums automātiski piemērot regulēto viesabonēšanas tarifu – Piemērošana tiem patērētājiem, kas izvēlējušies īpašu viesabonēšanas tarifu pirms Regulas (ES) Nr. 531/2012 stāšanās spēkā

Lietā C-539/19

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Landgericht München I* (Minhenes I apgabaltiesa, Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2019. gada 4. jūnijā un kas Tiesā reģistrēts 2019. gada 15. jūlijā, tiesvedībā

Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband eV

pret

Telefónica Germany GmbH & Co. OHG,

TIESA (astotā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja L. S. Rosi [*L. S. Rossi*], tiesneši J. Malenovskis [*J. Malenovský*] un N. Vāls [*N. Wahl*] (referents),

ģenerāladvokāts: E. Tančevs [*E. Tanchev*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

– *Telefónica Germany GmbH & Co. OHG* vārdā – *H. Plassmeier*, *Rechtsanwalt*,

– Itālijas valdības vārdā – *G. Palmieri*, pārstāve, kurai palīdz *P. Gentili*, *avvocato dello Stato*,

– Eiropas Komisijas vārdā – *G. Braun* un *L. Nicolae*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

* Tiesvedības valoda – vācu.

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt 6.a pantu un 6.e panta 3. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 531/2012 (2012. gada 13. jūnijs) par viesabonēšanu publiskajos mobilo sakaru tīklos Savienībā (OV 2012, L 172, 10. lpp.), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2015/2120 (2015. gada 25. novembris) (OV 2015, L 310, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "Regula Nr. 531/2012").

2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar strīdu starp *Telefónica Germany GmbH & Co. OHG*, telekomunikāciju pakalpojumu sniedzēju, kurš darbojas galvenokārt ar nosaukumu *O2*, un *Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband eV* (Federālā patērētāju tiesību aizsardzības biroju apvienība, Vācija, turpmāk tekstā – "*Bundesverband*") jautājumā par pēdējās minētās iesniegto prasību par *O2* praktizēto darbību pārtraukšanu, kuras saistītas ar pārejas kārtību uz Eiropas Savienības līmenī regulēto jauno viesabonēšanas tarifu pēc tam, kad ar 2017. gada 15. jūniju Savienībā tika atcelta mazumtirdzniecības viesabonēšanas papildmaksa.

Atbilstošās tiesību normas

Regula Nr. 531/2012

3 Regulas Nr. 531/2012 2. panta 2. punkta r) apakšpunktā "iekšzemes mazumtirdzniecības cena" ir definēta šādi:

"viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēja iekšzemes mazumtirdzniecības maksa par vienību, ko piemēro klienta veiktiem zvaniem un nosūtītām *SMS* īsziņām (gan savienojuma uzsākšana, gan savienojuma pabeigšana dažādos publiskajos komunikāciju tīklos vienā dalībvalstī), un izmantotiem datiem; gadījumā, ja nepastāv konkrēta iekšzemes mazumtirdzniecības maksa [cena] par vienību, par iekšzemes mazumtirdzniecības cenu uzskata tādu pašu tarifikācijas mehānismu, kādu piemēro klienta veiktiem zvaniem un nosūtītām *SMS* īsziņām (gan savienojuma uzsākšana, gan savienojuma pabeigšana dažādos publiskajos komunikāciju tīklos vienā dalībvalstī), un izmantotiem datiem minētā klienta dalībvalstī."

4 Šīs regulas 6.a pantā "Mazumtirdzniecības viesabonēšanas papildmaksu atcelšana" ir noteikts:

"No 2017. gada 15. jūnija [..] viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji no viesabonēšanas klientiem jebkurā dalībvalstī neiekasē nekādu papildmaksu papildus iekšzemes mazumtirdzniecības cenai par visiem veiktajiem vai saņemtajiem regulētajiem viesabonēšanas zvaniem, par visām nosūtītajām regulētajām viesabonēšanas *SMS* īsziņām, tostarp *MMS* īsziņām, un par visiem izmantotajiem regulētajiem datu viesabonēšanas pakalpojumiem un nekādu vispārēju maksu, kas ļautu ārvalstīs izmantot galiekārtu vai pakalpojumu, saskaņā ar 6.b un 6.c pantu."

5 Šīs pašas regulas 6.b pants "Godīga [saprātīga] izmantošana" ir formulēts šādi:

"1. [..] viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji var piemērot "godīgas [saprātīgas] izmantošanas politiku" tādu regulētu mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu izmantošanai, kurus sniedz piemērojamās iekšzemes mazumtirdzniecības cenas līmenī, lai novērstu to, ka viesabonenti ļaunprātīgi vai anomāli izmanto regulētos mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumus, piemēram, ka šādus pakalpojumus viesabonenti izmanto dalībvalstī, kas nav to iekšzemes pakalpojumu sniedzēja dalībvalsts, citiem mērķiem, kas nav saistīti ar periodisku ceļošanu.

Jebkura godīgas izmantošanas politika dod viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēju klientiem iespēju patērēt regulēto mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu apjomus par piemērojamo iekšzemes mazumtirdzniecības cenu, kas saskan ar viņu attiecīgajiem tarifu plāniem.

2. Regulas 6.e pants attiecas uz tādiem regulētiem mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumiem, ar kuriem tiek pārsniegti jebkādi godīgas izmantošanas politikas limiti."

6 Saskaņā ar Regulas Nr. 531/2012 6.c panta 1. punktu "Mazumtirdzniecības viesabonēšanas papildmaksu atcelšanas ilgtspējība":

"Konkrētos un izņēmuma apstākļos, lai nodrošinātu sava iekšzemes tarifikācijas modeļa ilgtspējību, kad viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs nevar atgūt savas kopējās faktiskās un plānotās izmaksas par regulētu viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanu saskaņā ar 6.a un 6.b pantu no saviem kopējiem faktiskajiem un plānotajiem ienākumiem, ko gūst no tāda veida pakalpojumu sniegšanas, minētais viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs var iesniegt pieprasījumu atļaujas saņemšanai piemērot papildmaksu. Papildmaksu piemēro tikai tiktāl, cik tas ir nepieciešams, lai atgūtu izmaksas, kas saistītas ar regulētu mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanu, ņemot vērā piemērojamo maksimālo vairumtirdzniecības maksu."

7 Šīs direktīvas 6.e panta "Regulētu mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu sniegšana" 1. un 3. punktā ir noteikts:

"1. Neskarot otro daļu, ja viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs piemēro papildmaksu par regulētu mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu izmantošanu, pārsniedzot jebkādas godīgas izmantošanas politikas jebkādus limitus, tā atbilst šādām prasībām (izņemot PVN):

[..].

3. Viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji var piedāvāt un viesabonenti apzināti var izvēlēties tādu viesabonēšanas tarifu, kas nav noteikts saskaņā ar 6.a, 6.b, 6.c pantu un šā panta 1. punktu, kā rezultātā viesabonenti gūst labumu no kāda cita regulēto viesabonēšanas pakalpojumu tarifa nekā no tiem, kas viņiem būtu piešķirti, nepastāvot šādai izvēlei. Šādiem viesabonentiem viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs atgādina par viesabonēšanas priekšrocībām, kas tādējādi tiktu zaudētas.

Neskarot pirmo daļu, viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji visiem esošiem un jauniem viesabonentiem automātiski piemēro tarifu, kas noteikts saskaņā ar 6.a un 6.b pantu un šā panta 1. punktu.

Jebkurš viesabonents jebkurā brīdī var pieprasīt pāriet uz tarifu, kas noteikts saskaņā ar 6.a, 6.b, 6.c pant[u] un šā panta 1. punktu, vai atteikties no tā. Ja viesabonenti apzināti nolemj atteikties no tarifa, kas noteikts saskaņā ar 6.a, 6.b, 6.c pant[u] un šā panta 1. punktu, vai pāriet atpakaļ uz to, jebkuru tarifa maiņu veic vienas darbdienas laikā no pieprasījuma saņemšanas, tā ir bez maksas un nav saistīta ar nosacījumiem vai ierobežojumiem attiecībā uz tādiem abonēšanas elementiem, kas nav viesabonēšana. Viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji var aizkavēt maiņu par noteiktu minimālo laikposmu, kurā jābūt spēkā iepriekšējam viesabonēšanas tarifam, kas nepārsniedz divus mēnešus."

8 Šīs regulas 6.f pantā "Mazumtirdzniecības viesabonēšanas papildmaksas pārejas laikā" ir noteikts:

"1. No 2016. gada 30. aprīļa līdz 2017. gada 14. jūnijam viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji var piemērot papildmaksu papildus iekšzemes mazumtirdzniecības cenai par regulēto mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumu sniegšanu.

2. Šā panta 1. punktā minētajā laikposmā 6.e pantu piemēro *mutatis mutandis*."

9 Regulas Nr. 531/2012 14. panta "Viesabonēšanas zvanu un *SMS* īsziņu mazumtirdzniecības maksu pārredzamība" 3. punktā ir paredzēts:

"Viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji visiem klientiem, kad viņi noformē abonementu, sniedz pilnīgu informāciju par piemērojamām viesabonēšanas maksām. Tie bez nepamatotas kavēšanās saviem viesabonentiem sniedz arī atjauninātu informāciju par piemērojamām viesabonēšanas maksām ikreiz, kad šīs maksas mainās.

Pēc tam saprātīgos laika intervālos viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji nosūta atgādinājumu visiem klientiem, kuri izvēlējušies citu tarifu."

Regula 2015/2120

10 Regulas 2015/2120 preambulas 21. un 25. apsvērumā ir noteikts:

"(21) Ar [Regulu Nr. 531/2012 tās sākotnējā redakcijā] ir noteikts politikas mērķis – panākt, lai starpība starp viesabonēšanas un iekšzemes tarifiem tuvinātos nullei. Tomēr galīgo mērķi – likvidēt atšķirību starp iekšzemes maksām un viesabonēšanas maksām – nevar sasniegt ilgtspējīgā veidā ar novēroto vairumtirdzniecības maksas līmeni. Tādēļ ar šo regulu tiek noteikts, ka mazumtirdzniecības viesabonēšanas papildmaksas būtu jāatceļ no 2017. gada 15. jūnija ar noteikumu, ka vairumtirdzniecības viesabonēšanas tirgos pašreiz novērotie jautājumi ir atrisināti. Šajā sakarā [Eiropas] Komisijai būtu jāveic pārskats par vairumtirdzniecības viesabonēšanas tirgu un jāiesniedz tiesību akta priekšlikums, kas pamatots uz minētā pārskata rezultātiem.

[..]

(25) Lai nodrošinātu raitu pāreju no [Regulas Nr. 531/2012 tās sākotnējā redakcijā] uz mazumtirdzniecības viesabonēšanas papildmaksu atcelšanu, ar šo regulu būtu jāievieš pārejas laiks, kura laikā viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējiem vajadzētu būt iespējai iekšzemes cenām pievienot papildmaksu par sniegtajiem regulētajiem mazumtirdzniecības viesabonēšanas pakalpojumiem. Ar minēto pārejas režīmu būtu jau jāsagatavo būtiskās izmaiņas pieejā, Savienības mēroga viesabonēšanas pakalpojumu kā sastāvdaļu iekļaujot iekšzemes tarifu plānos, ko piedāvā dažādajos iekšzemes tirgos. Tādējādi pārejas režīma sākumpunktam vajadzētu būt attiecīgajām iekšzemes mazumtirdzniecības cenām, uz kurām var attiekties papildmaksa, kas nav lielāka par maksimālo vairumtirdzniecības viesabonēšanas maksu, kas ir piemērojama laikposmā tieši pirms pārejas laika. Ar šādu pārejas režīmu būtu arī jānodrošina būtiska cenu samazināšana klientiem no dienas, kad sāk piemērot šo regulu, un, pēc papildmaksas pieskaitīšanas iekšzemes mazumtirdzniecības cenai, nekādā gadījumā nevajadzētu novest pie augstākas mazumtirdzniecības viesabonēšanas cenas nekā maksimālā regulētā mazumtirdzniecības viesabonēšanas maksa, kas ir piemērojama laikposmā tieši pirms pārejas laika."

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

11 *Telefónica Germany* ir telekomunikāciju pakalpojumu sniedzējs, kurš tostarp piedāvā mobilo sakaru pakalpojumus ar nosaukumu *O2*.

12 Pēc Regulas 2015/2120 pieņemšanas *O2* savā tīmekļvietnē *www.o2online.de* publicēja informāciju par pārejas kārtību uz jauno Savienības līmenī regulēto viesabonēšanas tarifu, principā uz pakalpojumu *Roam like at home* (viesabonēšana pēc valsts tarifiem) (turpmāk tekstā – "*IATN*"). Precīzāk, šīs vietnes sadaļā "Vispārīga informācija" ir norādīts šādi:

"Visi *O2* klienti no 2017. gada 22. maija var pāriet uz ES *SMS* viesabonēšanas tarifu. Šajā nolūkā mēs lūdzam tevi nosūtīt *SMS* ar norādi "JĀ" uz numuru 65544. Tad tu automātiski pāriesi uz regulēto tarifu. Pēc veiksmīgas izmaiņu izdarīšanas saņemsi apstiprinājuma *SMS*."

13 No šīs vietnes sadaļas "Kā piekļūt regulētajam ES viesabonēšanas tarifam?" izriet, ka:

"Principā jebkurā brīdī tu vari vienkārši pāriet uz jauno regulēto ES viesabonēšanas tarifu, izmantojot [IT] *O2* lietojumprogrammu. Arī visi *O2* klienti var uz regulēto ES viesabonēšanas tarifu pāriet no 2017. gada 22. maija, nosūtot *SMS*. Šajā nolūkā mēs lūdzam tevi nosūtīt *SMS* ar norādi "JĀ" uz numuru 65544. Tad tu automātiski pāriesi uz regulēto tarifu. Pēc veiksmīgas izmaiņu izdarīšanas saņemsi apstiprinājuma *SMS*.

Ja šobrīd tavos rēķinos jau tiek piemērots regulētais ES viesabonēšanas tarifs (kas tiek saukts arī par *Roaming Basic* [pamata viesabonēšana]) vai *Weltzonenpack* [zonālā pasaules pakete] jeb *Mobiles Internet Ausland* [mobilais internets ārvalstīs]), tu pāriesi uz jauno tarifu vēlākais 2017. gada 15. jūnijā, neveicot nekādas papilddarbības. Regulētais ES viesabonēšanas tarifs, kurš tev tiek šobrīd piemērots, tiks automātiski aizstāts ar jauno regulēto ES viesabonēšanas tarifu, un no 2017. gada 15. jūnija tev tiks piemēroti tava tarifa valsts noteikumi (zvaniem, *SMS* un datiem) arī citās [Savienības] valstīs."

14 *Bundesverband* uzskata, ka kārtība pārejai uz jauno regulēto viesabonēšanas tarifu, kāda ir norādīta *O2* tīmekļvietnē, būtībā prasa *O2* klientiem, kuri pirms 2017. gada 15. jūnija saņēma rēķinus saskaņā ar citu tarifu, nevis regulēto viesabonēšanas tarifu (turpmāk tekstā – "cits tarifs" vai "alternatīvais tarifs"), iesniegt *O2* īpašu deklarāciju, lai saņemtu jaunā regulētā viesabonēšanas tarifa priekšrocības, un tostarp – *IATN*, nosūtot *SMS* un/vai izmantojot *O2* lietojumprogrammu. *Bundesverband*, uzskatot, ka šī prakse ir pretēja tostarp Regulas Nr. 531/2012 6.a pantam un 6.e panta 3. punktam, vērsās iesniedzējtiesā – *Landgericht München I* (Minhenes I apgabaltiesa, Vācija) ar prasību par šīs prakses izbeigšanu.

15 Šajā prasībā *Bundesverband* norādīja, ka saskaņā ar šiem noteikumiem *IATN* būtu automātiski jāpiemēro visiem patērētājiem no šīs regulas spēkā stāšanās dienas, proti, no 2017. gada 15. jūnija. Tātad *O2* būtu jādara tā, lai visi klienti var automātiski saņemt *IATN* neatkarīgi no tā, vai tie iepriekš ir izvēlējušies alternatīvo tarifu vai ne. Tādējādi *O2* nevarēja saviem klientiem, kuriem rēķins bija izrakstīts pēc cita tarifa, *IATN* saņemšanai prasīt, lai tie norāda savu vēlmi mainīt tarifu.

16 Savukārt *Telefónica Germany* apgalvo, ka, piemērojot Regulu Nr. 531/2012, ir jānošķir divu veidu viesabonēšanas tarifi, proti, regulētais un "alternatīvais" tarifs. Regulētais tarifs esot standarta tarifs, kuru principā nevar paaugstināt salīdzinājumā ar valsts mazumtirdzniecības tarifu, lai gan alternatīvajā tarifā var paredzēt nosacījumus, kas atšķiras no valsts mazumtirdzniecības tarifa. *Telefónica Germany* uzskata, ka šis tarifs prasot, lai tie klienti, kas saņēma rēķinus pēc regulētā tarifa jau pirms 2017. gada 15. jūnija, automātiski saņemtu *IATN*. Savukārt saskaņā ar šīs pašas regulas 6.e panta 3. punktu pienākums automātiski pāriet uz *IATN* nav piemērojams klientiem, kuriem izrakstīts rēķins pēc alternatīvā tarifa 2017. gada 15. jūnijā.

17 Iesniedzējtiesa uzskata, ka jautājums par to, vai no 2017. gada 15. jūnija jaunais regulētais viesabonēšanas tarifs būtu jāpiemēro automātiski visiem klientiem, ir noteicošs strīda pamatlietā atrisināšanai, jo pat pēc robežDatuma 2017. gada 15. jūnijā *O2* nebija piedāvājusi izmantot šo tarifu visiem saviem klientiem, uz kuriem attiecās alternatīvais tarifs.

18 Šādos apstākļos *Landgericht München I* (Minhenes I apgabaltiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai Regulas Nr. 531/2012 6.a pants un 6.e panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka no 2017. gada 15. jūnija mobilo sakaru pakalpojumu sniedzējiem attiecībā uz visiem klientiem automātiski ir jāveic pāreja uz regulēto tarifu saskaņā ar Regulas Nr. 531/2012 6.a pantu neatkarīgi no tā, vai šiem klientiem līdz minētajam datumam bija regulētais tarifs vai īpašs, tā sauktais alternatīvais viesabonēšanas tarifs?"

Par prejudiciālo jautājumu

19 Ar savu jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regulas Nr. 531/2012 6.a pants un 6.e panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka jaunais regulētais viesabonēšanas tarifs, kas minēts šīs regulas 6.a pantā, ir piemērojams automātiski no 2017. gada 15. jūnija ne tikai tiem klientiem, kuri jau izmanto regulēto viesabonēšanas tarifu, bet arī tiem klientiem, kuri līdz šai dienai bija izvēlējušies citu tarifu.

20 Lai atbildētu uz šo jautājumu, jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, interpretējot Savienības tiesību normu, ir jāņem vērā ne tikai tās teksts, bet arī tās konteksts un tiesiskā regulējuma, kurā šī norma ir ietverta, izvirzītie mērķi (spriedums, 2019. gada 3. oktobris, *Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland* u.c., C-197/18, EU:C:2019:824, 48. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

21 Pirmkārt, vispirms jākonstatē, ka no Regulas Nr. 531/2012 6.a panta izriet, ka "viesabonēšanas klientu dalībvalstī" pārejai uz *IATN* vispārīgā veidā būtu jānotiek no 2017. gada 15. jūnija, bet šajā noteikumā nav ietverti izņēmumi vai atrunas saistībā ar šiem "viesabonēšanas klientiem", nedz *a fortiori* atrunas saistībā ar jautājumu, vai šie klienti līdz šim ir izmantojuši citu tarifu. Proti, vienīgās atrunas Regulas Nr. 531/2012 6.a pantā izriet no šīs regulas 6.b panta "Godīga [saprātīga] izmantošana" un no 6.c panta "Mazumtirdzniecības viesabonēšanas papildmaksu atcelšanas ilgtspējība", kuros ir definēts ietvars, kurā viesabonēšanas pakalpojuma sniedzēji attiecīgi var piemērot *IATN* godīgas izmantošanas politiku un izņēmuma kārtā iekļaut rēķinā viesabonēšanas papildu izmaksas.

22 Tālāk – pārejas uz regulēto viesabonēšanas tarifu automātiskums visiem klientiem ir apstiprināts Regulas Nr. 531/2012 6.e panta 3. punktā.

23 Proti, no vienas puses, šī noteikuma pirmajā daļā viesabonēšanas pakalpojuma sniedzējiem tiek dota iespēja "piedāvāt" un viesabonēšanas klientiem – "apzināti izvēlēties" "tādu viesabonēšanas tarifu, kas nav noteikts saskaņā ar 6.a, 6.b, 6.c pantu [..], kas viņiem būtu piešķirti, nepastāvot šādai izvēlei". Tātad ar Regulas Nr. 531/2012 6.e panta 3. punktu tiek ieviesta atkāpes (*opt-out*) sistēma, saskaņā ar kuru būtībā, ja klients nevēlas izmantot *IATN*, viņam tas ir tieši jādara zināms. Šī interpretācija turklāt ir apstiprināta šī noteikuma pirmās daļas pēdējā teikumā, kurā ir paredzēts, ka "šādiem viesabonentiem viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējs atgādina par viesabonēšanas priekšrocībām, kas tādējādi tiktu zaudētas[, ja tie izvēlētos citu viesabonēšanas tarifu, nevis to, kas noteikts šīs regulas 6.a, 6.b un 6.c pantā]". Turklāt šī paša noteikuma tekstā nav noteiktas tā piemērošanas robežas laikā, kas ļauj no tā secināt, ka šādu *opt-out* izvēli varētu veikt arī pirms robeždatuma 2017. gada 15. jūnijā. Tādējādi, lai izmantotu šādu izvēli pirms šī datuma un saglabātu citu tarifu pēc tam, viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējiem pirms šī paša datuma bija jāsazinās ar attiecīgajiem klientiem, lai tiem jautātu, vai viņi vēlas saglabāt citu tarifu, tiem atgādinot "par viesabonēšanas priekšrocībām, kas tādējādi tiktu zaudētas[, ja viņi veic šo izvēli]". Saskaņā ar šo normu, ja klients atbild noliedzoši vai neatbild vispār, viņam automātiski piemēro *IATN* tarifu.

24 No otras puses, Regulas Nr. 531/2012 6.e panta 3. punkta otrajā daļā ir apstiprināts, ka "viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēji visiem esošiem un jauniem viesabonentiem automātiski piemēro [regulēto viesabonēšanas tarifu]". Līdz ar to nav nozīmes tam, ka šī automātiskā piemērošana attiecas uz "visiem

klientiem", nešķirojot pēc klientu profila vai tarifa, kurš tiem līdz šim bija piemērojams. Šajā nozīmē šīs otrās daļas ievadteikums ("neskarot pirmo daļu") ir paredzēts, lai uzsvērtu, ka var turpināt piedāvāt citu tarifu pat pēc *IATN* tarifa stāšanās spēkā ar nosacījumu, ka minētā 6.e panta 3. punkta pirmās daļas nosacījumi ir izpildīti un it īpaši – ka klients to ir "apzināti izvēlējies".

25 Otrkārt, runājot par kontekstu, kādā ierakstās Regulas Nr. 531/2012 6.a pants un 6.e panta 3. punkts, ir jānorāda, ka šie noteikumi tika ieviesti ar Regulu 2015/2120, lai izbeigtu viesabonēšanas mazumtirdzniecības papildizmaksas Savienībā.

26 Proti, kā izriet no Regulas 2015/2120 preambulas 21. apsvēruma, Savienības likumdevējs ir konstatējis, ka, ievērojot vairumtirdzniecības cenu novēroto līmeni, atšķirību izbeigšana starp iekšzemes cenām un viesabonēšanas cenām, kas bija galīgais Regulas Nr. 531/2012 mērķis, kā tas noteikts šīs regulas preambulas 3. apsvēruma sākotnējā redakcijā, nevar tikt sasniegta ilglaicīgi – kas ir iemesls, kādēļ tika nolemts no 2017. gada 15. jūnija atcelt mazumtirdzniecības viesabonēšanas papildizmaksas.

27 Šīs pārejas uz *IATN* automātiskums izriet arī no Regulas 2015/2120 preambulas 25. apsvēruma, kurā ir paredzēts "pārejas laiks, kura laikā viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējiem vajadzētu būt iespējai iekšzemes cenām pievienot papildmaksu [..]", tomēr neatsaucoties uz citu tarifu vai pat uz iespēju uz *IATN* piemērošanu attiecināt prasību par atbilstošo klientu paziņojumu pakalpojuma sniedzējam.

28 Šajā nozīmē ir jāuzskata, ka, protams, Regula Nr. 531/2012 tās sākotnējā redakcijā paredzēja Savienības līmenī noteikt maksimālo mazumtirdzniecības cenu, tā saukto "Eiropas tarifu", un paredzēja, ka tas automātiski ir piemērojams no 2012. gada 1. jūlija visiem esošajiem viesabonentiem, izņemot tos, kuri jau apzināti ir izvēlējušies atšķirīgu viesabonēšanas tarifu, nevis to, kas tiem tiktu piešķirts šīs izvēles neizdarīšanas gadījumā. Par to liecina Regulas Nr. 531/2012 tās sākotnējā redakcijā 48. un 77. apsvērums, kā arī, runājot par "Eiropas tarifu balss zvaniem", – šīs pašas regulas 8. panta 2. un 3. punkts, par "*SMS* Eiropas tarifu" – šīs regulas 10. panta 2. un 4. punkts un par "datu Eiropas tarifu" – minētās regulas 13. panta 2. un 3. punkts.

29 Tomēr visi šie noteikumi Regulas Nr. 531/2012 sākotnējā redakcijā, kas attiecās uz Eiropas tarifa automātisku piemērošanu, tika ne vien atcelti, bet turklāt tie atbilda citādam *ratio legis*, saskaņā ar kuru klients varēja saņemt citu tarifu – zemāku nekā Eiropas tarifs. Tādējādi it īpaši Regulas Nr. 531/2012 sākotnējās redakcijas 13. panta 3. punktā ir atsauce uz "tarifu, kas ir acīmredzami zemāks par datu Eiropas tarifu".

30 Savukārt *IATN* gadījumā cenas atšķirība starp citu viesabonēšanas tarifu Savienībā un regulēto viesabonēšanas tarifu principā nepastāv.

31 Līdz ar to, neizslēdzot to, ka automātiska pāreja uz *IATN* konkrētos gadījumos – tādēļ, ka eventuāli ir jāpielāgo viesabonēšanas līgums, – var izraisīt dažu ar klienta individuālām vajadzībām saistītu priekšrocību izbeigšanos, Savienības likumdevēja vēlme dot priekšroku automātiskai *IATN* ieviešanai visiem klientiem nav viennozīmīga.

32 Treškārt, šo interpretāciju atbalsta Regulas Nr. 531/2012 izvirzītais mērķis, kurš, kā izriet no tās 1. panta 2. punkta un no Regulas 2015/2120 21. apsvēruma, ir "izveidot mobilo sakaru pakalpojumu iekšējo tirgu un lai tā rezultātā vairs netiktu nošķirti valsts un viesabonēšanas tarifi". Līdz ar to, lai gan automātiska pāreja uz *IATN* visiem viesabonēšanas klientiem ir pilnīgā saskaņā ar šo mērķi, tomēr prasība aktivizēt *IATN*, skaidri izsakot šādu vēlmi (*opt-in*), riskē būt pretēja šim mērķim tajās situācijās, kad cits tarifs joprojām ir augstāks nekā valsts tarifs.

33 Šajā ziņā ir svarīgi uzsvērt, ka *opt-in* un *opt-out* režīmi rada vienlīdz lielas neērtības klientiem, jo tas nozīmē, ka gan vieniem, gan otriem klientiem ir jāizsaka sava vēlme viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējam. Tomēr Savienības likumdevējs ir uzskatījis, ka automātiskās pārejas uz *IATN* sistēma ir

tāda, kas ļauj visefektīvāk – it īpaši tādēļ, ka atkāpes (*opt-out*) sistēmā klusēšana tika pielīdzināta *IATN* akceptēšanai, – sasniegt Regulas Nr. 531/2012 mērķi izveidot mobilo sakaru pakalpojumu iekšējo tirgu, nenošķirot valsts un viesabonēšanas tarifus.

34 Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu jāatbild, ka Regulas Nr. 531/2012 6.a pants un 6.e panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka no 2017. gada 15. jūnija viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējiem bija automātiski jāpiemēro visiem klientiem regulētais viesabonēšanas tarifs, kurš minēts it īpaši šīs regulas 6.a pantā, neraugoties uz to, vai šie klienti iepriekš ir izvēlējušies regulēto vai citu viesabonēšanas tarifu, ja vien pirms robeždatuma 2017. gada 15. jūnijā tie nav skaidri norādījuši savu vēlmi izmantot šo citu tarifu atbilstoši šim nolūkam minētās regulas 6.e panta 3. punkta pirmajā daļā paredzētajai procedūrai.

Par tiesāšanās izdevumiem

35 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (astotā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 531/2012 (2012. gada 13. jūnijs) par viesabonēšanu publiskajos mobilo sakaru tīklos Savienībā, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2015/2120 (2015. gada 25. novembris), 6.a pants un 6.e panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka no 2017. gada 15. jūnija viesabonēšanas pakalpojumu sniedzējiem bija automātiski jāpiemēro visiem klientiem regulētais viesabonēšanas tarifs, kurš minēts it īpaši šīs regulas 6.a pantā, neraugoties uz to, vai šie klienti iepriekš ir izvēlējušies regulēto vai citu viesabonēšanas tarifu, ja vien pirms robeždatuma 2017. gada 15. jūnijā tie nav skaidri norādījuši savu vēlmi izmantot šo citu tarifu atbilstoši šim nolūkam minētās regulas 6.e panta 3. punkta pirmajā daļā paredzētajai procedūrai.

[Paraksti]